Emmer Courant van 8 mei 1976

Van Annie Veenema uit Borger kregen wij een door haar moeder bewaarde krantenartikel van 8 mei 1976. Een historisch document voor ons, met name omdat we over de laatste jaren van de manege van Gien Smeenge niet erg veel artikelen en informatie hebben.

Het artikel sluit mooi aan bij het interview dat wij vorige jaar met Piet Bakker hadden. Toen mevrouw Smeenge in maar 1976 in het ziekenhuis belandde namen Piet Bakker en Ted Haanappel de touwtjes in handen om de dagelijkse gang van zaken in goede banen te leiden. Toen konden ze niet bevroeden dat mevrouw Smeenge niet weer terug zou keren in Borger en de laatste 18 jaar van haar leven in "De Enk" in Zuidlaren zou doorbrengen.

Het krantenartikel geeft een prachtig inzicht in het reilen en zeilen in deze noodsituatie, waarbij ook de ruiters uit die tijd de handen uit de mouwen staken.

Klik voor het artikel op de titel van dit bericht.

ZATERDAG 8 MEI 1976

Spontane hulp van scholieren

Paardesportliefhebbers in Zuidoost-Drenthe zeggen dat 'amazone' Lugina Smeenge-Drenth, eigenaresse van een magnifieke manege met 46 pony's en paarden aan de Hoofdstraat in Borger, eenvoudig niet klein te krijgen is.
Toch hangt het voortbestaan van het Paardesportcentrum 'De Hondsrug' (zoals deze zeer in trek zijnde manege officieel heet)aan een zijden draad. Want de keihard werkende 'Lugina' die ook nog eigenaresse is van het door haar stiefzoon Jan Smeenge uit Emmen geleid aannemingsbedrijf H. Smeenge te Borger, werd in maart overvallen door een ernstige ziekte.
Haar spraakvermogen werd aangetast en ze moest worden opgenomen in het Academisch Ziekenhuis te Groningen. Daar worstelt deze sportieve vrouw die in 1960 met haar 'hobby de manege' startte, met de ernstige kwaal. De doktoren geven haar een kans er weer bovenop te komen. Als ze daarin slaagt zal ze haar manege in prima staat terugvinden.
Want twee jonge mannen die haar de laatste tijd al hielpen om de manege uit te bouwen tot een geliefd hippisch centrum, hebben stilzwijgend en als vanzelfsprekend haar taak overgenomen. De 28-jarige Piet Bakker van het recreatiecentrum Hunzedal in Borger en de 29-jarige Ted Haanappel uit Amsterdam werken keihard om de manege voor verval te behoeden.
Ted Haanappel, al drie jaar verbonden aan het paardesportcentrum, heeft de organisatorische touwtjes in handen. Piet Bakker is een paardenkenner bij uitstek die, grootgebracht op een boerderij, van jongs af aan al omgaat met de trouwe viervoetersen zijn kennis nu in de praktijk brengt.
Twee verbeten doorzetters, die Piet en Ted. Maar het is nog de vraag of hun werk beloond wordt.
Want de manege is enigszins afhankelijk van de financiële resultaten van het aannemingsbedrijf. Mevrouw Smeenge stak er veel geld in en het is niet denkbeeldig dat die investeringen voorlopig achterwege blijven.
Het paardesportcentrum is een kostbare zaak. Weliswaar draait de manege nog goed en kan men dank zij de lessen van ruim 100 leerlingen quitte spelen, maar er moet toch geld in worden gestoken voor onderhoud.
Maar hoe het ook zij, Ted en Piet setten door. Ze krijgen af en toe spontaan steun van Rita Hofman en Carole Proper uit Borger, beiden HAVO-leerlingen aan de Gemeentelijke Scholengemeenschap in Emmen. Deze meisjes die les kregen van mevrouw Smeenge, brengen nog menig vrij uurtje in de mafdoor.
Deze week gingen we eens kijken hoe de manege in Borger reilt en zeilt.

★ 'Verdelen die mange. De ruimte goed gebruiken'. Leerling-ruiters onder leiding van Ted Haanappel aan het werk'.

Zieke eigenaresse kan steunen op jongelui

Inclusief

Ted en Piet houden de teugels strak in manege De Hondsrug

BORGER – 'Schiet op! Rechtop zitten, teugels aannemen en verdelen die manege!'.
Dertien jeugdige ruiters, keurig in het gelid, gehoorzamen onmiddellijk. Scherp houdt Ted Haanappel, een jongeman die niet met zich laat spotten, zijn pupillen in het oog. 'Sturen Marieke', roept hij naar een parmantige amazone in de dop. 'Ja, zo gaat het goed, verdelen die manege...'

Zeven gulden betaalt men bij het Paardensportcentrum 'De Hondsrug' in Borger voor een uur rijles. Kinderen kunnen er al vroeg terecht. Ze krijgen er godsgen onderricht op grote pony's.
De overdekte manege beslaat een oppervlakte van 800 vierkante meter. Na ongeveer twintig lessen mag zo'n leerling voor de eerste maal met een groep en onder leiding naar buiten.
Gewapend met een grote kantooragenda, waarin hij de tijdstippen van de lessen en de namen van de leerlingen nauwkeurig bijhoudt, doceert Ted Haanappel zijn lessen.

Teugels in handen

De leerlingen, voor het merendeel afkomstig uit Emmen en Borger, kunnen bij hem een potje breken. Maar Ted houdt figuurlijk en letterlijk de teugels vast in handen.

Drie jaar geleden kwam hij met zijn ouders naar Borger. De Amsterdamse LTS-leerling die zich had bekwaamd in chemotechniek, maar in een hoofdstedelijke manege zijn hart verpandde aan de ruitersport, had er wel zin in om bij mevrouw Smeenge te gaan werken.
Sindsdien heeft hij een belangrijk aandeel in het werk dat in deze manege moet worden verricht. 'We blijven gewoon doorwerken', zegt hij nuchter. 'Ja, we doen alles zelf. We zorgen er voor dat de lessen doorgaan.
Van het geld dat wekelijks binnenkomt, kopen we weer hooi voor de paarden. Die lessen brengen heel wat op, maar het gaat er even hard weer uit...

Hobby

Zijn 'compagnon' Piet Bakker knikt instemmend. 'Er zijn 46 paarden. Eigenlijk wat teveel voor zo'n bedrijf, maar mevrouw Smeenge heeft nu eenmaal plezier in jonge paarden. Dat is een hobby van haar...'

Ted neemt er een ogenblikje zijn gemak van en vertelt dat hij samen met Piet besloot de taak van mevrouw Smeenge over te nemen toen deze ziek werd.
'Eigenlijk deden we al erg veel. Maar nu hebben we de hele organisatie op onze schouders. We voeren de administratie, geven rijles aan de kinderen en volwassenen, verzorgen de paarden, houden de stallen schoon, kopen tijdig hooi en weten ook wel een veearts te vinden als dat onverhoopt nodig is'.

Goede naam

Twee jongelui aan het hoofd van een groot ruitersportcentrum, dat in Zuidoost-Drenthe een goede naam heeft. 'Het loopt uitstekend' zeggen Ted en Piet. 'We kunnen het heel lang volhouden. Het leek ons best mooi en met de kinderen gaat het prima...'

Juliette Springer uit Emmen is het levende bewijs van die uitspraak. Stralend, met een uitstekende zit, berijdt ze Floris. Het tienjarig meisjes geniet met volle teugen. Ze heeft nu ongeveer drie maanden les en kan al heel aardig rijden.

'De kinderen moeten het in onze manege goed onder de knie krijgen. We willen dat ze uitstekend met de paarden overweg kunnen voordat we met ze buiten gaan. Een paard moet kunnen voelen dat er iemand op zijn rug zit die weet wat hij wil, iemand met persoonlijkheid, iemand die weet wat paardrijden is...'
Trots leidt Piet Bakker ons door de stallen. Veertien paarden staan te wachten totdat het hun beurt is voor de rijlessen.
Daar rijden de ouderen vanaf 18 jaar op', vertelt Piet.

Verzorgen

In de stallen zijn kinderen bezig met het roskammen van de pony's. De pupillen verzorgen de dieren zelf. Want dat is ook een onderdeel van de liefde krijgen voor de paarden, weten wat het dier toekomt.
Buiten de tegenover het Flintenhoes gelegen manege ligt nog een grasveld dat ook bij het paardensportcentrum 'De Hondsrug' hoort. Al met al een flink bedrijf waarvoor heel wat komt kijken.
Ted en Piet verblikten of verbloosden niet toen ze hoorden dat ze er alleen voor stonden. Vastbesloten gingen ze aan de slag om de zaak draaiende te houden. Na ruim twee maanden zeggen ze dat het goed loopt.

'Niets dan lof'

'We hebben er niets dan lof voor', zeggen paardesportliefhebbers in Zuidoost-Drenthe. 'Dit is een hippisch centrum van allure dat moet blijven bestaan. Het zou erg jammer zijn als deze manege dicht ging...'

Kinderen en volwassenen krijgen er verantwoord rijles. Wie nog mooit een paard heeft bereden kan er zeker van zijn dat hij de eerste lesuren voortdurend in de gaten wordt gehouden. De jonge 'leermeesters' willen dat er niets misgaat. Ouders kunnen hun kinderen met een gerust hart naar Borger sturen. 'Er gebeuren niet meer ongelukken dan bij gymnastiek', zegt Piet Bakker.

Onder de pupillen is ook een meisje dat kampt met gewrichtsafwijkingen. 'Ze krijgt les op doktersvoorschrift. Niet alle doktoren zijn er voorstander van dat kinderen paardrijles krijgen. Ze vreesen dat er ongelukken gebeuren. Maar die zijn er hier nog nooit gebeurd. We houden de 'beginners' goed in het oog...' aldus het relaas van Piet Bakker.

Geen 'elitesport'

Ted Haanappel maakt van de gelegenheid gebruik om nog snel er op te wijzen dat paardrijden geen 'elitesport' is. 'De kinderen kunnen hier desnoods komen met gewone kaplaarzen aan. Ze behoeven dan alleen maar een cap (de bekende valhelm in de vorm van een petje) en een rijzweepje te kopen. Dieziin al voor 35 gulden verkrijgbaar.

★ In de stallen wacht ook nog heel wat werk.

Een uurtje rijles kost zeven gulden, dat is zeker niet meer dan het bedrag dat men voor een uurtje gymnastiek- of balletles moet neertellen...'
De kinderen vermaken zich uitstekend. Kijk maar eens naar het stralend gezicht van Lex Grevink van de Ruinerbrink uit Emmen als hij op zijn vrije woensdagmiddag de schoolbanken ruilt voor de rug van een paardje. Let ook eens op de al weer wat oudere Ingeborg Pietje, terwijl ze heel ontspannen uitrust van de rijlessen.

En wat te denken van het plezier waarmee bijboorbeeld Rita Hofman haar aandeel levert in de werkzaamheden die op zaterdag moeten worden verricht. Met veel elan kan ook zij al een beetje les geven. 'Nou en of, het is hier reuze', zeggen alle pupillen eensgezind.

Gulden regels

Zondags gaan Ted en Piet met ervaren ruiters naar buiten. Ook dat hoort er zo bij. Tien gulden regels hangen er bij de ingang van de manege die er voornamelijk op neer komen dat alle deelnemers er op moeten letten dat ze op het ruiterpad blijven en niemand overlast bezorgen.
Paardekoppen sieren de hoofdingang van 'De Hondsrug-manege'. Binnen ontwaart men al snel een levensgrote foto van de oprichtster, Lugina Smeenge, de amazone die met heel haar hart dit paardesportcentrum opbouwde. Met hetzelfde elan waarmee zij de zaken aanpakte zetten Ted en Piet nu de manege voort. In de hoop dat 'mevrouw' weer herstelt.
En mocht ze onverhoopt niet meer in staat zijn weer de leiding op zich te nemen? 'Dan zien we wel weer', zegt Ted. 'Voorlopig gaan we door'.
Vaste plannen voor de toekomst heeft hij nog niet. 'Ik moet ook nog in militaire dienst. Ik zie me hier natuurlijk niet mijn hele leven zitten. Maar nu vind ik het fijn werk...'
Dan draait hij zich om en zijn luide stem schalt weer door de manege: 'Rechtop. Denk er om verdelen en teugels aannemen....'

★ *Een tafereeltje dat men dagelijks kan zien bij het Paardensportcentrum 'De Hondsrug' in Borger. Ted Haanappel (links) en Piet Bakker (rechts) voor de manege bezig met paarden.*

o – o – 0 – o – o

© 2026 Paardensport-centrum De Hondsrug Borger

Privacyverklaring

Ondersteund door WordPress